

Sorø Amt 1915

P. Jensen døde den 20. April 1895, og Mindeordene lød om ham med Ærefrygt og Tak.

Hans Valgsprog havde været: „*Vær af Sandhed!*“ Og han efterlevede det. Han kæmpede kun for det, der var uomstødelig Sandhed for ham. Og naar han fandt, at gamle Venner kom i Konflikt med det, som han ansaa for Sandheden, veg han ikke for at tage Følgerne af et Brud. Hans Minde staar uden Plet og Lyde. Intet skæmmer det, selv om man trænger ind til de fjerneste Kroge i det Stof, han har efterladt sig af Breve og skriftlige Optegnelser. Han var uegennyttig i al sin Færd og benyttede aldrig sin Magt til egen Fordel. Ubrudt er den Linie, han vandrede frem efter. De Tanker, man møder hos ham i hans Ungdom, træffer vi igen i hans Alderdom, men kraftigere udformede, klarere udtrykte.

Mellem Sjællands Bønder skal han nævnes med højeste Ære. Han var *en Bonde*. Han ønskede at blive iblandt dem og vie hele sin Gerning til dem, hvorfra han var kommen. Han var en Sandhedens, en Lovens og Rettens Mand.

Og i Hundredaaret for hans Fødsel skal derfor hans Minde æres i Aarbogen for det Amt, indenfor hvis Grænser den væsentligste Del af hans Gerning faldt, og i hvilket han levede hele sit modne Liv.